

Î N C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Energo Petrol”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Energo Petrol” împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Energo Petrol” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 05 septembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 26 iunie 2017, SRL „Energo Petrol” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 19 aprilie 2017, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 121/17 din 19 aprilie 2017, prin care, în baza art. 232 alin. (1) lit. b¹) din Codul vamal, i-a fost aplicată o amendă în sumă de 13172,08 lei pentru comiterea contravenției vamale prevăzute de art. 231 pct. 6) din Codul vamal.

A menționat că, temei pentru aplicarea sancțiunii enunțate a constituit afirmația precum că, valoarea cheltuielilor pentru transport, efectuat de către SRL „Orhdonc”, care este fondator al SRL „Energo Petrol” cu cota de 100 % a capitalului statutar, respectiv ar fi persoană interdependentă, nu putea fi pusă la baza declarațiilor cu privire la valoarea mărfurilor în vamă.

A susținut că, în același timp, făcând trimitere la alte declarații vamale, conform cărora organului vamal a fost declarat același tip de mărfuri și în aceeași perioadă de timp, în condiții de livrare ICA Moziri, prin care pentru ruta Moziri-Chișinău, cheltuielile de transport pentru o tonă transportată de către alți agenți economici au constituit 71 de dolari SUA și deducând că cheltuielile de transport pentru o tonă pînă la frontiera de stat ar constitui 48,83 de dolari SUA, inspectorul principal Tatiana Suhova a calculat o obligație vamală suplimentară sub formă de TVA în valoare de 32287,05 lei și plata pentru proceduri vamale în valoare de

643,17 de lei. iar în total suma de 32930,22 de lei.

Consideră concluziile inspectorului principal Tatiana Suhova, preluate inclusiv în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 121/17 din 19 aprilie 2017 neîntemeiate. Or, la data depunerii declarațiilor vamale era în vigoare Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002 (în vigoare pînă la 19 noiembrie 2016), iar conform pct. 8 din Regulament, în cazul în care transportul mărfii este asigurat de mijlocul de transport propriu al cumpărătorului, cheltuielile de transport pînă la locul de introducere se vor calcula de către declarant potrivit mărimii cheltuielilor de transport practicate pentru aceleași moduri de transport și se vor include în valoarea în vamă.

A afirmat că, metoda aplicată pentru calcularea plăților vamale suplimentare, în baza tranzacțiilor efectuate de către alți agenți economici pentru transportarea aceluiași gen de marfă, putea fi luată în considerare pînă la 19 noiembrie 2016, doar dacă SRL „Energo Petrol” ar fi transportat bunurile cu mijloacele sale de transport.

A relevat că, în cazul dat, SRI. „Energo Petrol” și SRL „Orhdonc” sunt persoane juridice diferite, fapt pentru care declarațiile vamale depuse la organul vamal în legătură cu importurile efectuate pînă la 15 noiembrie 2016, în conformitate cu prevederile Regulamentului enunțat, corespund cerințelor legale, situație care denotă caracterul eronat al concluziilor din procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 2/05 din 24 ianuarie 2017, întocmit de către inspectorul principal Tatiana Suhova, care au fost preluate în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 121/17 din 10 aprilie 2017.

A invocat că, a fost sancționată neîntemeiat, deoarece obligația de a depune declarațiile vamale la organul vamal aparține nemijlocit brokerului vamal, care este responsabil de corectitudinea întocmirii acestora.

A mai invocat că, doar brokerul vamal este responsabil pentru eventualele încălcări admise, deoarece prestează servicii de broker în baza contractului, pe care l-a încheiat cu SRL „Energo Petrol” în strictă conformitate cu legislația RM și pct.2, pct.41 lit. o) și p), 44 și 47 din Regulamentul privind activitatea brokerului vamal și specialistului de perfectare vamală.

A declarat că, brokerul vamal nu a invocat insuficiența dalelor prezentate, respectiv, a semnat și prezentat organului vamal declarațiile vamale întocmite în interesele SRL „Energo Petrol”.

Solicită recunoașterea ca fiind ilegale și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 121/17 din 19 aprilie 2017 și a deciziei asupra cazului de contravenție, prin care s-a dispus aplicarea unei sancțiuni materiale în valoare de 13172,08 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 05 septembrie 2017 acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, acțiunile colaboratorilor Biroului vamal Nord la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 121/17 din 19 aprilie 2017 și la emiterea deciziei din 19 aprilie 2017 au fost justificate, iar cerințele reclamantei sunt neîntemeiate.

Totodată, prima instanță a apreciat critic declarațiile SRL „Energo Petrol” precum că, brokerul vamal urma a fi tras la răspundere, deoarece acesta presta servicii de broker în baza contractului, pe care l-a încheiat cu SRL „Energo Petrol”, a întocmit și a prezentat documentele necesare la organul vamal, deoarece brokerul vamal a îndeplinit declarațiile la organul vamal în baza documentelor prezentate de către SRL „Energo Petrol” și, anume, în baza anexei nr. 1 din 31 august 2016 la contractul privind prestări servicii de transport nr. 29-08/2016, încheiat între SRL „Energo Petrol” și SRL „Orhdonc”.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către SRL „Energo Petrol” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 12 martie 2018, SRL „Energo Petrol” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului indică faptul că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002 (în vigoare pînă la 19 noiembrie 2016).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, la 14 februarie 2018, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel, iar la 12 martie 2018, a depus cererea de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a

comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Energol Petrol” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către SRL „Energol Petrol”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Energol Petrol” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Societății cu răspundere limitată „Energo Petrol” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic